

Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniță Hristina
(24 iulie)

Sfintele mucenițe Hristina (Cristina) (13 martie/18 mai și 24 iulie):

https://www.academia.edu/42878792/Sfintele_muceni%C5%A3e_Hristina_Cristina_13_martie_18_mai_%C5%9Fi_24_iulie

<https://archive.org/details/sf.-muc.-hristina>

<https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-muc-hristina-249979842/steaemy1/sf-muc-hristina-249979842>

Troparul: Mielușeaua Ta, Iisuse, Sfânta Hristina, strigă cu mare glas: pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-mă mă chinuiesc și împreună mă răstignesc și împreună mă îngrop cu botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărțesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește Doamne sufletele noastre.

facere a lui Iosif

Cântarea I

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând, israe-liteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeuului nostru să-I cântăm.

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Bucură-te purtătoare de chinuri, prea lăudată Sfântă Hristina, care te-ai arătat muceniță Mântuitorului nostru Hristos și ai părăsit toată rătăcirea și necredința cea părintească.

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Văzând pe vrăjmașul surpat și zăcând înaintea picioarelor pruncei purtătoare de chinuri, să dăm toți laudă Mântuitorului, cel ce o a arătat pe ea purtătoare de biruință.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Dorit-ai să vezi curat podoaba cea frumoasă a Mirelui tău, curată; pentru aceea te-ai înfrumusețat pe tine cu dumnezeieștile chinuri, ceea ce ești purtătoare de chinuri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Zămislit-ai pe Cuvântul Tatălui cel unit cu trupul cel din tine după al Său Ipostas. De Acesta dorind Sfânta Hristina, a câștigat lauda muceniei.

(Cântarea a II-a lipsește din toate canoanele, căci Sfinții părinți au rânduit să ne aducem astfel aminte de căderea cetei îngerești care l-a urmat pe satana)

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu ești Întărirea celor ce...

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Întinzându-ți ochii și cugetul la cer, mărită, prin mijlocirea zidirilor ai cunoscut pe Ziditorul tău.

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Credința în Dumnezeu o ai avut bogăție nerăpită, pentru aceea ai părăsit sărăcia idolilor, cinstită fericită.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Tu, muceniță, fiind cumplit legată de lemn și suferind schingiuri cântai laudă de mulțumire lui Hristos - Făcătorului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Alinează-mi tulburarea cugetului, curată Stăpână, încetează toată întristarea sufletului meu, ceea ce ai născut pe Hristos.

Irmosul: Tu ești întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne. Tu ești lumina celor întunecați și pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina economiei Tale, înțeles-am lucrurile Tale și am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Îndulcindu-te de dumnezeieștile priviri ale Mirelui tău, muceniță cea cu numele lui Hristos și uitându-te la frumusețile Lui, te desfătai cu bătaile.

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Fiind legată pe roată, mucenița a strigat: Mărescu-Te pe Tine, Doamne, și slăvesc numele Tău, al Celui ce faci puternici pe cei ce Te doresc pe Tine.

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Lipitu-m-am de urma Ta, Hristoase, fiind rănită de dorirea dragostei Tale; ci arată-mă purtătoare de biruință, strigai, muceniță, când erai supusă la chinuri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Nesuferind dragostea ta cea către Hristos, Sfântă Hristina, ticălosul tău tată cel fără Dumnezeu, cumplit te îngrozea cu felurite chinuri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Slăvitul între prooroci, Sfântul Isaia, toiag te-a numit odinioară, care ai odrăslit pe Domnul, Născătoare de Dumnezeu, Maică pururea fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dis de dimineață strigăm Ție, Doamne, mântuiește-ne pe noi; că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Ca pe una ce te-ai făcut înger în trup, muceniță, îngerii cei cerești te hrăneau pe tine cu hrană cerească.

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Nu te-ai lepădat de Piatra vieții, Sfântă muceniță Hristina; pentru aceea legându-te de piatră vrăjmașii te-au aruncat în apă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Răpitu-te-ai către înălțime, zburând ca o turturea, cu aripile dumnezeiescului Duh și te-ai odihnit la Ziditorul tău.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Înviază-mă pe mine cel ce sunt mort prin păcate, Fecioară prea curată, ceea ce ai născut Viața cea fără de păcat.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălța...

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Îndulcitu-ți-s-a inima de dulcele Doritorului tău prea dulce, purtătoare de chinuri. Și alergând către mirosul patimilor Lui, strigai: Mă îndulcesc trăgându-mă de dorierea Ta, Împărate al tuturor și pentru dragostea Ta sunt junghiată.

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Văzându-te tatăl tău, muceniță, că iubești pe Tatăl ceresc, a arătat către tine minte de închinător la idoli și te-a supus la chinuri de multe feluri, că nu și-a cunoscut păgânul hotarele firii sale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ca un crin și ca un trandafir cu miros dulce ai înflorit în văile mucenicilor, picurând dar de mir făcut cu miresme și ai înmiresmat inimile credincioșilor, cinstită muceniță cea cu numele lui Hristos, ceea ce ești părtaşă Sfinților îngeri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Înțelegând grăitorii de Dumnezeu proorocii adâncimea tainei tale, Fecioară, fiind luminați mai înainte de dumnezeiescul Duh, proorocește au vestit de mai înainte că aveai să fii cu adevărat Maică a Stăpânului tuturor.

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălța către Domnul, și Lui voi spune scârbele mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe bine credincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Porumbiță cu chip de lumină te-ai cunoscut, având aripi de aur, și către înălțimea cerurilor ai sosit, cinstită Sfântă Hristina. Pentru aceea săvârșim, mărită, prăznuirea ta, închinându-ne cu credință raclei moaștelor tale celor sfinte, din care izvorăște tuturor cu adevărat dumnezeiască tămăduire sufletelor și trupurilor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evrei au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală și focul în rouă l-au schimbat cântând: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Împreunându-te cu focul cel vâlvâietor, laudai pe Făcătorul de bine al tuturor, care a răcorit inima ta, cântând: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Dorind să dobândești numai pe Dumnezeu, n-ai purtat grijă de mădularele care ardeau în văpaie, nu te-ai lepădat de Hristos, fecioară, ci cântai: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cu ploile sângiurilor tale ai secat râurile nebuniei idolești; și acum, revărsând, noianuri de tămăduiri, potolești văpaia patimilor, sfântă fecioară muceniță.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu dumnezeiasca ta zămislire, trecând peste legile firii, Fecioară, mai presus de fire ai născut pe Dumnezeu, grăind: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Cântarea a 8-a

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Cu dumnezeiască ocârmuire nevătămată ai trecut marea cea cu valurile supărărilor și ale chinurilor, înecând pe șarpe în adâncimea chinurilor tale, sfântă muceniță.

Pentru aceasta ai ajuns la limanurile fără de valuri ale Raiului, grăind: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pe Hristos întru toți vecii.

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Omorât-ai pe șarpele cel cumplit, cu lupte de viață; și cu cântările rugăciunilor tale ai adormit fiarele cele sălbatice și ai rămas fără de vătămare de ele, Sfântă Hristina, cântând Ziditorului: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pe Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Prin cuvânt viu ai sculat pe cel omorât de mușcăturile șerpilor celor otrăviți, muceniță purtătoare de chinuri, căci Dumnezeu, cel ce a ascultat rugăciunile tale, Sfântă Hristina, a călcat moartea prin dumnezeiasca Sa îngropare, către care neîncetat grăiești: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pe Hristos întru toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce ești ajutoare tare a credincioșilor, pururea Fecioară, mântuiește-mă de înșelăciunea vicleanului balaur, care mă vrăjmășește cumplit și se silește să mă smească (nimicească, n.n.). Că tu ești îndreptare nerătăcită celor ce nădăjduiesc întru tine și care cântă neîncetat: Popoare prea înălțați pe Hristos întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și prea înălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

De șapte ori cuptorul chinuitorul caldeilor l-a ars nebunește pentru cinstitorii de Dumnezeu. Dar văzându-i pe aceștia mântuiți de o putere mai mare, Făcătorului și Mântuitorului a grăit: Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare prea înălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărul Născătoare...

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Fiind luminată și strălucind cu podoabele muceniciei, te-ai învrednicit a vedea pe Mirele tău, Sfântă Hristina, muceniță mult-pătimitoare.

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Frumoasă este podoaba pe care ți-a dăruit-o Hristos, cel ce întrece pe toți cu frumusețea și te-a învrednicit de cămările cele cerești.

Stih: *Sfântă mare muceniță Hristina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Împreunatu-te-ai (Alăturatu-te-ai, n.n.) cu Cetele cele fără de trup, mărită, și ai fost rânduită cu adunarea nevoitorilor; roagă pentru noi pe Cel cu totul îndurător.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pomenirea ta, Sfântă Hristina, luminând pe cei ce te cinstesc pe tine, mai luminată decât soarele s-a arătat cu razele darurilor Duhului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Iubitoare de bine, Preasfântă Fecioară, îmbunătățește sufletul meu cel înrăutățit de păcate și cu rugăciunile tale mă mântuiește de văpaia cea veșnică.

Irmosul: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi, cei mântuiți prin tine, cu Cetele celor fără de trupuri slăvindu-te.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeuul nostru.

Ca un alabastru cu mir, sângele tău, cinstită, cu dragoste l-ai adus lui Hristos, Mirelui tău și ai primit de la Dânsul răsplătire vrednică de laudă. Pentru aceea, ai luat darul tămăduirilor cu puterea Duhului și ai izgonit toată tabăra demonilor, muceniță, mărită Hristina.

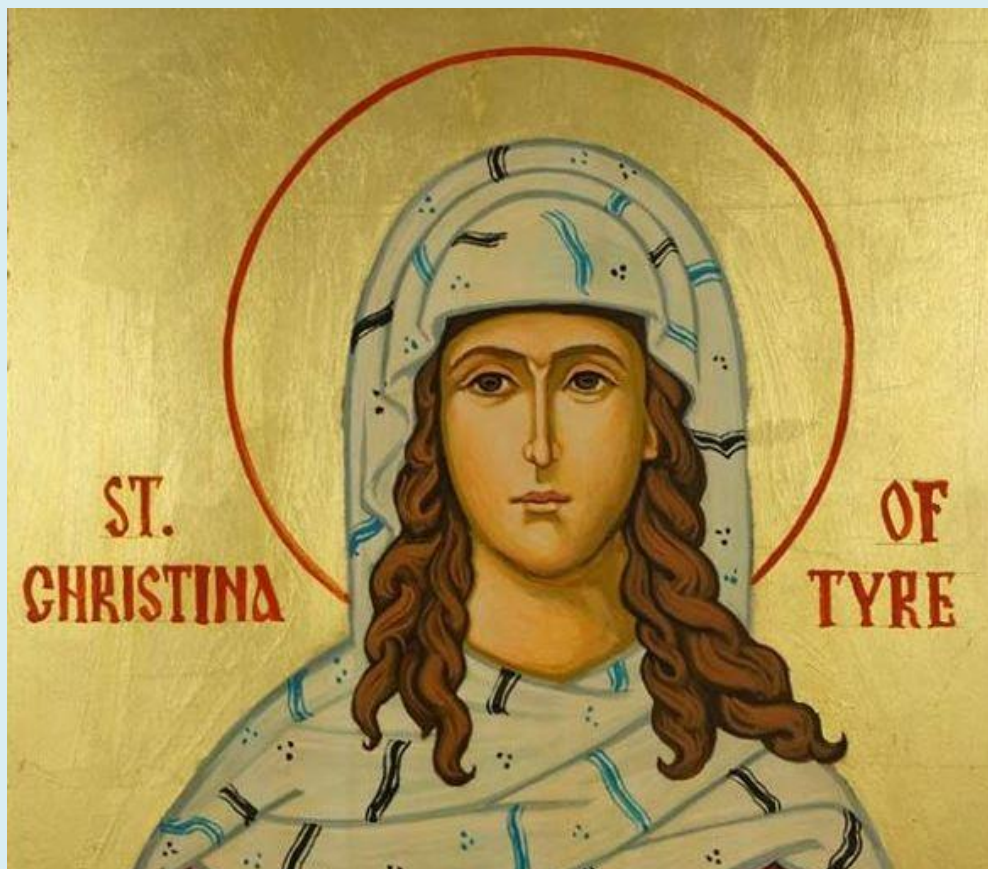
Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeuul nostru.

Preasfântă Fecioară, ceea ce ești nădejdea creștinilor, roagă neîncetat pe Dumnezeu, pe care L-ai născut mai presus de gând și de cuvânt, împreună cu Cetele cele de sus, ca să ne dea nouă iertare de păcate și îndreptare vieții tuturor, celor ce cu dragoste și cu credință te prea slăvesc pururea.

Sedelna Sfintei Cruci și a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Po-dobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeuul nostru.

Mielușeaua cea neîntinată văzând pe Mielul și Păstorul mort spânzurat pe lemn, tânguindu-se zicea, văitându-se ca o maică: cum voi suferi pogorârea Ta cea mai presus de cuvânt, Fiul meu și patimile cele de bunăvoie, Preabunule Dumnezeu?

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci și patra pomenirea Sfintei mucenițe Hristina.

Stih: Pe Hristina cu Mirele Hristos o a unit cu adevărat,
Mireasa fără prihană sângele mucenicesc ce s-a vărsat.
Pe Hristina în a douăzeci și patru zi,
Cu lovirile sulitelor o omorî.

Aceasta a fost din cetatea Tirului fiică oarecăruia Urban stratilat, care suindu-o într-un turn înalt, și punând și pe dumnezeii săi acolo cei făcuți de aur și de argint, și cu alte podoabe împodobiiți, porunci să petreacă acolo și să aducă jertfe la idoli.

Iar sfânta socotind cu cuget drept, că cu adevărat nu sunt dumnezei idoli cei neînsuflețiți și făcuți de oameni, se rugă lui Dumnezeu, și căutând pe o fereastră a văzut Cerul, și din făpturi înțelegând pe Făcătorul, a sfărâmat idoli tatălui său și i-a împărțit săracilor.

Deci, pentru aceasta a fost dată la tot felul de munci de tatăl său, și a fost băgată în temniță, unde rămânând multă vreme fără mâncare, primea hrană îngerească și se tămădui de durerile rănilor.

După aceea, a fost aruncată în mare, și de la Domnul primii dumnezeiescul Botez, și fu scoasă la uscat de dumnezeiescul înger.

Deci, dacă îi prinse de veste că este vie, fu închisă în temniță din porunca tatălui său, care într-o noapte și-a lepădat spurcatul său suflet.

Apoi, luând în locul lui domnia un oarecare Dion, aduse spurcatul pe muceniță la întrebare, și ea mărturisind pe Hristos, fu muncită cumplit. Și făcând minuni prea mărite, a tras la credință trei mii de oameni.

Iar după Dion luă domnia un oarecare Iulian, care o băgă într-un cuptor de foc, și rămânând neînsă, fu osândită de a da-o la târătoare înveninate și porunci, de i se tăia sâni, din care spun că a curs lapte în loc de sânge. Și porunci să i se taie limba, și în cea de apoi fiind lovită de slujitori cu sulite, și-a dat sufletul la Dumnezeu.